

fuldt bestemmende over Kirkens Økonomi, hvor mange Præster de vilde have, og hvorledes de vilde lønne dem. Men saaledes som Forholdene er, er det, som sagt, den høje Rigsdag, der maa tage sig af disse Forhold. Jeg tror da, den høje Rigsdag er af den Formening, at man skal være varsom med at forhøje Kirkeskatten, ligesom man skal være varsom med at forhøje Statsskatten. Den højtærede Kirkeminister synes jo ikke at ville fortsætte de Besparelsesbestræbelser, som jeg havde indledet paa dette Omraade ved at sammenlægge en Del af de smaa Embeder, som saa udmærket godt kunde sammenlægges. Den højtærede Kirkeminister har opslaaet dem næsten alle sammen ledige og besat dem paa ny. Den Kommission, som var nedsat til Undersøgelse af disse Forhold, var kommet til det Resultat, at der ved Sammenlægninger efterhaanden kunde spares et aarligt Beløb paa ca. 1/2 Mill. Kr. Men disse Besparelsesbestræbelser er i hvert Fald foreløbig, saa længe den højtærede Kirkeminister har med disse Forhold at gøre, indstillet.

Der er et Spørgsmaal, som jeg gerne, da jeg nu taler om Kirkeskatten, vil rette til den højtærede Kirkeminister. Det er Spørgsmaalet angaaende Præsternes Kørselsgodtgørelse og Spørgsmaalet om Konfirmandstuens Opvarmning, Renholdelse m. m. I Lønningsloven er det bestemt, at disse Ydelsers Beløb skal revideres med 2 Aars Mellemløb; de skal netop revideres for Øjeblikket og er, kan jeg tænke mig, netop nu under Revision. Da alle Udgifter er gaaet ned, siden disse Beløb blev fastsat i 1925, maa det Spørgsmaal melde sig, om disse Godtgørelser skal nedbringes, saaledes som andre Udgifter nedbringes. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Kirkeminister, om han har i Sinde at nedbringe disse Beløb, som tilsammen for Øjeblikket, saa vidt jeg ved, udgør 1 1/2 Mill. Kr. for hele Landet. Det er jo givet, at der maa kunne spares en betydelig Sum derpaa, og jeg vil da gerne spørge den højtærede Kirkeminister, hvorledes han stiller sig til en Reduktion af disse Ydelser ved den Revision, som forestaar.

Jeg vil gerne, førend jeg forlader dette almindelige Afsnit, fremkomme med nogle faa Oplysninger om de Forhøjelser, som, hvis Forslaget vedtages, vil finde Sted i Forhold til de nuværende Lønninger. Forhøjelsen er

for Præster i 3die Lønningsklasse meget betydelig paa enkelte Løntrin. Det er altsaa en Forhøjelse af Grundløn og Alderstillæg, og den kan paa det højeste Lønningstrin, naar man sammenligner med det tilsvarende højeste Lønningstrin efter den nuværende Lønningslov, beløbe sig til 960 Kr. aarlig. Det er jo en ret betydelig Forhøjelse for adskillige Præsters Vedkommende, og det falder stærkt i Øjnene, naar man tænker paa de Nedskæringer, som finder Sted af Lønninger, der er meget, meget mindre end de, der her er Tale om, f. Eks. for daarligt lønnede Statstjenestemænd med Hustruer og Børn. Det næsthøjeste Beløb er 840 Kr., dernæst 720 Kr., 600 Kr., 480 Kr. Ved den første Lønning er det, som man kan se af Forslaget, en Forhøjelse af 360 Kr. paa Grundløn og Alderstillæg. Naar det har naaet 960 Kr., begynder det at falde igen i to Trin, nemlig først til 600 Kr. — jeg nævner altsaa Forskellen fra det bestaaende —, dernæst, som det ogsaa fremgaar af Lovforslaget, til 240 Kr. Jeg tror dog, at man skal være varsom med at gaa til en saa stor Forhøjelse af de almindelige Præstelønninger. Jeg tror ikke, at det vil blive modtaget saa godt af de Vælgere, som Venstre og de Konservative skal ud til. Man taler saa meget om den Nødtilstand, som Landbrugerne, Gaardmænd og Husmænd, er stedt i. Jeg tror ikke, at de, naar de faar disse Forhøjelser præsenteret, straks vil sige ja og Amen dertil. Men det bliver jo disse to Partiers Sag, hvordan de vil stille sig dertil. Vi mener at maatte gaa derimod. Jeg mener ogsaa, at den højtærede Kirkeminister, netop som Kirkeminister, ikke skulde have foreslaaet sligt. Jeg ved, at Kirkens Sager og Interesser ligger den højtærede Minister meget paa Sinde. Jeg tror, at det kirkelige Arbejde vil blive en Del hindret, vil faa noget daarligere Kaar, naar man ved, at den Præst, man har i Sognet, og som man for øvrigt kan sætte stor Pris paa, har faaet en Forhøjelse af sin Grundløn og sit Alderstillæg paa henvend 1 000 Kr. i samme Øjeblik, som Aldersrentenydere, Sygekassemedlemmer, arbejdsløse og daarligt lønnede Tjenestemænd faar en betydelig Nedsættelse. Jeg synes ikke, at det er i Kirkens Interesse. Fra den Side set er Lovforslaget efter min Mening antikirkeligt og ukristeligt i begge de Betyd-